

N:o 37.

Ank. till Riksd. Kansli d. 4 Maj 1869, kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af återremiss af Lag-Utskottets Utlåtande N:o 22, angående föreslagna ändringar i gällande stadganden rörande exekutionsväsendet.

Sedan Lag-Utskottet, med anledning af de motioner, som blifvit väckta dels af Herr Olof Nilsson från Westerbottens län, angående utsökning af fordran grundande sig på försträckning af undsättningsmedel, dels af Herr A. O. Wallenberg, angående införsel i embets- och tjänstemäns löner, samt dels af Herrar C. A. Larsson och A. R. Falkman angående exekutiv försäljning af fast egendom, uti sitt ofvanberörda Utlåtande hemställt, att dessa motioner, såsom innefattande frågor, hvilka ostridigt ligga inom området för den verksamhet, som blifvit anvisad åt den af Kongl. Maj:t tillsatta komité för utsökningslagarnes omarbetning, ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda, har, enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, Första Kammarren till Utskottet återremitterat Utlåtandet i dess helhet, hvaremot Andra Kammarren, med godkännande af Utlåtandet i hvad det afser Herrar Wallenbergs, C. A. Larssons och Falkmans framställningar, återremitterat detsamma beträffande endast Herr Olof Nilssons motion.

Då, vid detta förhållande, de af Herrar Wallenberg, C. A. Larsson och Falkman väckta frågor måste, enligt 65 § Regeringsformen, anses hafva förfallit, lærer någon åtgärd i anledning af återremissen härutinnan ej kunna af Utskottet vidtagas;

hvilket härmed för Första Kammarren anmäles.

Deremot åligger det Utskottet, enligt begge Kamrarnes sammanstående beslut, att taga under förnyadt öfvervägande Herr Olof Nilssons förslag, hvarmed åsyftas, att "i utsökningsmål, der fråga är om fordringsanspråk, som härleda sig

från försträckningar af undsättningsmedel och styrkas med ordentlig, af inom kommunen tillsatt myndighet förd, utlåningslängd eller annan behörig fordringshandling, Konungens Befallningshafvande måtte ega magt genom en för alla med lagsökningen afsedda gäldenärer gemensam resolution förståndiga vederbörande underexekutor att, i händelse gäldenären, då sökandens påstående, enligt hvad i 2 Kap. 4 § Utsökningsbalken sägs, varder honom delgifvet, icke bestrider riktigheten af krafvet eller deremot något invänder, uttaga beloppet jemte af Konungens Befallningshafvande bestämd ränta och kostnadsersättning samt sökanden detta tillhandahålla; dock att utmätning enligt så beskaffadt beslut ej må verkställas, innan utmätningförrättaren tagit skriftligt bevis, det gäldenären emot krafvet ej gör invändning, antingen af gäldenären sjelf, eller, derest han ej är skrifkunnig eller vill beviset meddela, af två ojäfviga män.⁷

Att döma af diskussionsprotokollens innehåll har denna motion ej varit föremål för något yttrande inom Första Kammaren, då deremot inom Andra Kammaren den blifvit förordad såsom åsyftande att bereda en väl behöflig lindring i exekutionskostnaderna för personer, hvilka till följd af fattigdom underkastades utmätning för undsättningslån.

Men då här af ej kan hemtas något bestämdt uttryck af en för begge Kamrarna gemensam mening i ämnet; då den förmån, som motionären velat bereda innehafvare af undsättningslån, med lika skäl borde komma äfven vissa andra gäldenärer till godo; och då, på sätt Utskottet i sitt förra Utlåtande erinrat, förevarande fråga lämpligast torde vinna sin lösning i sammanhang med den åt förenämnda komité uppdragna omarbetning af utsökningslagarne; finner Utskottet sig föranlåtet hemställa,

att Herr Olof Nilssons berörda motion ej må till någon vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 Maj 1869.

På Utskottets vägnar:

Arvid Faxe.
